

Paul Goma

Dezmințire la o “dezmințire”

Paris, 4 iulie 2005

D-lui director Sorin Roșca-Stănescu,

În legătura cu dezmințirea publicată de *Ziua* în numărul său din 1 iulie 2005 sub titlul redacțional “ZIUA și replica”, vă rog să luați în considerație următoarele:

3. [Încep cu ultimul punct]:

M-am lăsat informat de informația din *Ziua*, 9 iunie 2005 - citez:

“Asta nu l-a împiedicat *pe patronul de la Editura Polirom, Silviu Lupescu, să preia - s-a întâmplat recent - editura Uniunii, Cartea Românească...*” (sublinierile mele, P.G.)

Am “tradus”: **preluarea (în administrare) prin: cumpărare.**

Ar fi trebuit să scriu:

“Patronul editurii Polirom a preluat (în administrare) prin cumpărare Editura Uniunii Scriitorilor, Cartea Românească”.

Am greșit, îmi cer iertare. Fac aici cuvenita rectificare.

Citez din dezmințire:

“1. Afirmația conform căreia persoanele menționate [A. Oișteanu, M. Șafir, Al. Florian, A. Cornea, Mihăieș, Pippidi, A. Babeți ș.a., ș.a.] ar fi intervenit pentru nepublicarea cărții «Culoarea Curcubeului ‘77» sau a unor părți din aceasta sunt [“este”, fiind vorba de “afirmația”, nu de “părți” - corectura mea, P.G.] complet false” - am încheiat citatul din “dezmințirea Polirom”.

Deloc “falsă” [“afirmația”, nu “părțile”], iată de ce:

a). Vorba era, în textul meu, despre actul suprimării “Introducerii” (cuprinzând “Notele autorului” din mart. 2002 și din 21 oct. 2004 - aceasta din urma scrisă pentru ediția de la Polirom, cea cuprinzând și «Cod Barbosul») - și nu despre...: “ar fi intervenit [holocaustologii] pentru nepublicarea *cărții*” (subl. mea, P.G.).

Încă o dată, ca să priceapă chiar și Cristian Teodorescu: aceasta - **“Introducerea”** cuprinzând “istoricul mișcării pentru drepturile omului din 1977” - aceasta, repet, a fost suprimată de Polirom, în ianuarie 2005 (astfel încălcând contractului evocat). Semnatarul “dezmințirii” nu dezmințe nimic, fiindcă nu spune adevărul: Suprimarea **“Introducerii”** a fost făcută de către editură abia la prima corectură; autorul, crezând că fusese o... scăpare, o re-puse la loc, însă Polirom i-a comunicat: nu se mai poate face repaginarea, costisitoare, să dau “Bunul de Tipar”, pentru aceea forma. Șantajat astfel, sperînd să rup în sfârșit blestemul planînd asupra tipăririi cărții, în românește, limbă în care fusese scrisă cu 28 ani în urmă, am dat BT-ul. Iar rezultatul... Să facă bine Dezmințitorul Polirom să-și contemple “opera editorială” și să jure cu mâna pe inimă că, dacă el ar fi fost autorul, nu ar fi suferit din pricina decapitării volumului, deci a lipirii de elementarele informații editoriale : a căta este ediția de față, care fusese întâia, în ce limbă, când tipărită, sub ce titlu - în 1979, la Seuil, în neerlandeză la Elsevier - când, cu ce titlu apăruse-dispăruse la

Humanitas, în mai-iunie 1990?

Ceream prea mult de la editura Polirom?;

b) De loc falsă afirmația mea: abuzul editurii - suprimarea **“Introducerii”** - a coincis (cine crede în coincidențe repetate?) cu articolul semnat: A. Oișteanu (revista 22, 22 ian. 2005) . În acela *autorul Polirom* mă denunța ca **“trivial negationism”** (termen împrumutat de la M. Shafir, *și el autor Polirom*, și el acuzator al meu pentru **“antisemitism deflectiv?, deflectant?”**- după care mărturisea chiar în corpul broșurii, *editată la Polirom*, că... nu avusese timp să citească ceea ce condamna). Am răspuns prin un text **“Să învățăm de la evrei...?”**, apoi prin **“Necitorii mei, holocaustologii”**; în ele încercam să arăt **adevărul** - acesta: *acuzatorii mei* (pentru **“antisemitism”**) *nu citiseră textele condamnate, nu produsese citate, fabricaseră rezumate școlarește copiate unul de la altul, colportorii împănându-și compunerile cu amenințarea: «Ordonanța, Ordonanța!», cea prevăzută a-i băga în pușcărie pe ne-evrei pentru “antisemitism”, dar Doamne-fereste să-i vizeze pe evrei, pe unguri pentru antiromânism).*

Atacul soldatului A. Oișteanu a coincis (sic-sic), nu doar cu mutilarea **Culorii Curcubeului**, ci și cu anunțarea ne-acordării unei serii de autor - sugerată de Dan Petrescu, nu de mine solicitată; și a coincis (?) cu neacceptarea editării **Jurnalelor**; în final, am primit lămuritorul răspuns: *«Nu»* la propunerea editării unor volume de ficțiune: **Sabina, Bonifacia, Justa...**

Autorul dezmințirii neagă **“intervenția”** concertată a holocaustologilor în defavoarea mea ca autor, pe lângă direcția Polirom - îi mai numesc o dată: cu excepția lui Al. Florian, Laszlo și a lui Pecican, sunt autori Polirom : J. Ancel, G. Andreescu, L. Antonesei, V. Ciobanu, A. Cornea, V. Gârnet, M. D. Gheorghiu, C. Iancu, R. Ioanid, M. Mihaies, A. Oișteanu, Dan Pavel, M. Shafir, W. Totok, I. Vianu, Gh. Voicu - la care îi adaug pe Ed. Reichman, Alain Paruit, Pierre Pachet, S. și Pierre Moscovici, Lavastine, Isac Chiva, Iosif Petran... - care, în ultimele decenii m-au tot pus la stâlpul **“antisemitismului”** - încă o dată: etichetându-mă, însă evitând a da citate din textele mele **“antisemite”**: citatele netrunchiate (nedecapitate, ca să rămânem înde noi) s-ar întoarce împotriva bravilor acuzatori.

Dezmint dezmințirea editurii Polirom. *Argumentele mele sunt textele mele, imprimare* - întregi sau decapitate de însuși dezmințitorul, ca volumul **Culoarea curcubeului**;

Argumentele editurii Polirom sunt vorbe goale, neadevăruri orbitoare, precum : **“Bunul de tipar acordat de autor conform prevederilor contractuale”**. Sic.

Paul Goma

P.S. Fiindcă am prilejul, o întrebare - retorică, se înțelege: cum poate fi judecată **“politica editorială”** a Polirom (de ce îmi va fi venind să-i zic: **“Politrom”** - să fiu psihanalizat pentru contaminare: **Politbirou, Politruc** - eu sau botezătorul?), după mărturia lui Mihai Vakulovski (răspunzându-i lui O. Pecican acuzându-l că publicase în *Tiuk!* un text de **“antisemitul Goma”**):

“Cât despre mine, da, am făcut o carte de interviuri cu supraviețuitorii Holocaustului, din care am publicat citeva la E-Leonardo și citeva la Tiuk, la rubrica "Reportaje KLU" (în mai multe numere). Cartea a apărut la editura "Polirom", doar ca nu se știe cine i-a schimbat titlul și mi-a scos numele de pe coperta! (Acum se numește "Holocaustul evreilor romani" și e semnată "Institutul Roman de Istorie Recenta"). Despre cartea asta*) a făcut Dumitru Crudu un interviu în care povestesc despre aceasta experiență (...) Ma întreb când sînt eu - eu sînt și atunci cînd știu să ascult un om care a suferit și are ce povesti, iar acești supraviețuitori au fost extraordinari, și atunci când apar din toate puterile libertatea de exprimare. Ce-ti pare contradictoriu în asta?”

*) [Care] “se numea, înainte de a fi publicată, "Supraviețuitorii... (Interviuri despre Holocaust)" și era semnată Mihai Vakulovski. M-am interesat (...) cum a ajuns să fie semnată IRIR (...); după cercetări îndelungate, mi-a răspuns (...) Andrei Pippidi, prefațatorul volumului (...) [că] a fost mulțumit (...) și că *el "în acord cu editorii" au hotărît "ca IRIR și nu dvs să figurați pe coperta volumului"* (subl. mea, PG.)

P.P.S.: Așadar nu sunt singurul autor ale cărui cărți predate la Polirom sunt fie mutilate, fie pur și simplu furate - de ditamai istoricul A. Pippidi!

De ce Mihai Vakulovski a fost victima unui astfel de act - extrem de cultural, cât despre editoriaa...?

Nu cumva pentru că frații Vakulovski (Alexandru și Mihai) se declaraseră, într-un poem publicat în *Vatra*, “fiii [spirituali] ai lui Goma”? Argumentele prezentate de mine, mai sus se dovedesc a fi, vai, adevărate: și A. Pippidi este holocaustolog emerit (face parte din “Comitetul Wiesel” - alături de alt escroc și falsificator de istorie: R. Ioanid) și coordonator de colecție - la Polirom.

Deci nu doar Goma este “pedepsit”: marginalizat, contestat, antisemitizat, îngropat de viu cu tot cu manuscrisele-i - ci și persoanele care “se ating” de el? Dar “s-au atins de mine” și Pecican și Laszlo, și Adameșteanu și Liiceanu și Manolescu și Tudoran (nu, Blandiana: nu, ea se atinge numai de Gogu Rădulescu) - și?

Și! Iată “antisemitul” Manolescu, de la o vreme se înțelege perfect cu directorul Politrom, devenit și director al editurii Uniunii scriitorilor, Cartea Românească.

Cum se va numi editura rezultată din preluarea uneia de către cealaltă:

Cartea Politromânească?